

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Podsekretarz Stanu
Główny Konserwator Przyrody
Mikołaj Dorożala

DOP-WŚ.0500.11.2026.WŁ
4252364.17302909.14052868
Warszawa, 14-03-2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją nr K10INT15467 grupy Posłów w sprawie nieprawidłowości przy procedowaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przekazuję odpowiedź w zakresie kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska.

1. Czy w świetle negatywnej opinii RDOŚ w Szczecinie z dnia 28.11.2025 r., wskazującej na zagrożenie dla gatunków chronionych (ptaki drapieżne, nietoperze), Ministerstwo widzi prawną możliwość uchwalenia MPZP w kształcie proponowanym przez Gminę Gryfice?

Regulacje dotyczące aspektów środowiskowych wpływających na możliwość przyjmowania projektów dokumentów poddawanych strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko uwzględniono w dziale IV pn. „Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko” ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, z późn. zm.). W myśl art. 55 ust. 2 „Projekt, o którym mowa w art. 46 i art. 47 ust. 1, nie może zostać przyjęty, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2026 r. poz. 13 z późn. zm.), jeżeli ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wynika, że może on znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000.”. W ustawie nie przewidziano analogicznego rozwiązania dla dziko występujących gatunków objętych ochroną, które nie stanowią przedmiotu ochrony określonego obszaru Natura 2000.

Opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska (RDOŚ), w której mowa w art. 54 ust. 1 przywołanej ustawy, uwzględnia merytoryczną właściwość tego organu, jednak ma charakter niewiążący i nie ogranicza władztwa planistycznego gminy. Mimo tego stanowisko RDOŚ jest istotne, bowiem wskazuje kluczowe uwarunkowania i ryzyka związane z realizacją postanowień takiego dokumentu, a tym samym zasadnicze problemy, które będą przedmiotem kolejnych postępowań, w tym realizowanych z udziałem RDOŚ.

Podkreślenia wymaga, że w omawianym przypadku negatywna opinia RDOŚ wynikała z tego, że w oparciu o przedłożone materiały planistyczne i środowiskowe nie było możliwe jednoznaczne wykluczenie negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze omawianego terenu, a w szczególności na ptaki szponiaste oraz ptaki dużych rozmiarów. W oparciu o przedłożone materiały nie było też możliwe jednoznaczne określenie istotności wpływu

planowanych zamierzeń inwestycyjnych na występującą chiropterofaunę. Kierując się zasadą przezorności, RDOŚ wydał opinię negatywną.

2. Jakie kroki nadzorcze podejmie GDOŚ/Ministerstwo, aby zapobiec uchwaleniu planu miejscowego, który stoi w sprzeczności z wymogami ochrony gatunkowej i został negatywnie zweryfikowany przez wyspecjalizowany organ ochrony środowiska (RDOŚ)?

Procedura poprzedzająca uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, regulowana ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1130 z późn. zm.), jak również przywołana wcześniej strategiczna ocena oddziaływania na środowisko, nie przewiduje działań określanych jako zapobieganie uchwaleniu takiego planu. Niezbędne do realizacji elementy proceduralne, poprzedzające przedstawienie przez wójta, burmistrza, prezydenta projektu planu miejscowego radzie gminy, określa art. 17 pkt 6 przywołanej tu ustawy.

Odnosząc się do postulowanych działań, trzeba zaznaczyć, że Minister Klimatu i Środowiska oraz Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie posiadają uprawnień nadzorczych wobec rady gminy. Zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o planowaniu, wójt, burmistrz albo prezydent miasta przedstawia wojewodzie uchwałę w sprawie uchwalenia planu miejscowego wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu oceny ich zgodności z przepisami prawnymi.

Zaznaczenia przy tym wymaga, że opiniowanie w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko to postępowania jednokrotne, w odniesieniu do którego nie istnieje procedura odwoławcza. W przypadku opiniowania regionalny dyrektor ochrony środowiska jako organ współdziałający w procesie oceny, jest zobowiązany do przeprowadzenia analizy projektu dokumentu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko i opracowania opinii, która wydawana jest w trybie jednoinstancyjnym. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie zajmuje stanowiska, którego przedmiotem byłby jakikolwiek aspekt takiej opinii. Ingerencja ta posiadałaby znamiona naruszenia podstawowej zasady działania władzy publicznej, którą stanowi podejmowanie czynności wyłącznie na podstawie i w granicach prawa.

Dodatkowo trzeba zauważyć, że w myśl art. 60 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli stwierdzone lub przewidywane zmiany w środowisku zagrażają lub mogą zagrażać m.in. zwierzętom objętym ochroną gatunkową, RDOŚ (po zasięgnięciu opinii właściwej regionalnej rady ochrony przyrody oraz zarządcy lub właściciela terenu) jest obowiązany podjąć działania w celu zapewnienia trwałego zachowania gatunku, jego siedliska lub ostoi, eliminowania przyczyn powstawania zagrożeń oraz poprawy stanu ochrony jego siedliska lub ostoi. Biorąc pod uwagę przewidziane prawem procedury i fakt, że przepis ten dotyczy konkretyzowanych zmian w środowisku, wydaje się, że działaniem adekwatnym do etapu planowania zamierzeń inwestycyjnych, jest wystosowanie przez RDOŚ opinii w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

3. Czy Ministerstwo uznaje za prawidłową praktykę, w której organy gminy opierają procedurę strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (SOOŚ) na monitoringu przyrodniczym wykonanym na prywatne zlecenie inwestora na 1,5 roku przed formalnym przystąpieniem Gminy do prac planistycznych?

Rozpoznanie stanu środowiska na potrzeby przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przed przystąpieniem do prac planistycznych należy uznać za aspekt wtórny wobec możliwości inicjowania przez podmiot zainteresowany realizacją inwestycji prac zmierzających do uchwalenia miejscowego planu. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o planowaniu rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w celu ustalenia przeznaczenia terenów oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy. Zgodnie z ust. 4, rada gminy uchwałę tę podejmuje z własnej inicjatywy, na wniosek wójta, burmistrza albo prezydenta miasta lub w wyniku zgłoszenia w ramach obywatelskiej inicjatywy uchwałodawczej, o której mowa w art. 41a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Zatem w przypadku okoliczności, w których przyszły inwestor zakłada/jest przekonany, że organy samorządowe przystąpią do sporządzenia planu miejscowego obejmującego przedmiot jego inwestycyjnych zamierzeń, zrozumiałym jest podejmowanie merytorycznych podstaw niezbędnych do procedowania projektu dokumentu.

Należy tu jednak zastrzec, że z perspektywy celu i zasad strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, kluczowe jest uwzględnienie w prognozie oddziaływania na środowisko danych niezbędnych do rzetelnej i pełnej oceny wpływu na środowisko skutków realizacji planu. Zgodnie z art. 52 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.

4. Czy w opinii Ministerstwa, "Analiza zasadności przystąpienia do planu" sporządzona we wrześniu 2024 r., która pomijała negatywne uwarunkowania przyrodnicze (potwierdzone później przez RDOŚ), została wykonana rzetelnie?

Jak wyżej wspomniano procedura poprzedzająca uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego regulowana jest ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Prawo przewiduje zaangażowania Ministra Klimatu i Środowiska oraz Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w weryfikację dokumentacji planistycznej, w tym dokumentów dotyczących zasadności jej inicjowania. W przypadku uchwalenia miejscowego planu, dokument ten należy przekazać do właściwego wojewody celem oceny zgodności z przepisami prawnymi.

Z wyrazami szacunku

Mikołaj Dorożala
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM.